

Wie ben je in essentie?

Interactieve methode

Om bewust te worden van

het overtuigingsysteem

waarbinnen je leeft

en

als je wilt,

om te proberen hier langzaam

van weg te drijven.

Waar gaat het over?

Ik wandelde rond in het bestaan, binnen de grenzen
van de structuur van het dagelijks leven.

Zonder de structuur te begrijpen.

Zonder de grenzen te begrijpen.

Totdat ik me ergens bewust van werd!

Voor mij gaat het niet over:

Kennis

Regels

Voorwaarden

Voor mij gaat het over

Begrip

Compassie

Liefde

Het is niet mijn intentie je te laten inzien wat ik
zag.

Noch is het mijn intentie je te overtuigen van mijn
overtuiging..

Dat zou betekenen dat ik je zou vragen je
overtuigingssysteem te vervangen door een ander
systeem.

Het is uitsluitend mijn intentie om je bewust te
maken van je gebruik van een overtuigingssysteem.

En ik wil je bewust maken van het feit dat het
gebruik van een overtuigingssysteem je vrije keuze
is.

Waarschijnlijk is het je nooit
opgevallen dat je gebruik maakt van
een overtuigingsysteem.

Wat is eigenlijk een
overtuigingsysteem?

Het bevat alle concepten over
jezelf, de wereld en de
menschheid, die je beleeft als de
werkelijkheid.

Wat zou een concept in je overtuigingsstelsel
kunnen zijn?

Voor mij is lineaire tijd zo'n concept

Verleden

Heden

Toekomst

Dit concept is gebaseerd op
informatie vanuit mijn rationele
denkproces en mijn sensorische
waarneming

Maar wat bedoel ik wanneer ik spreek over informatie vanuit mijn rationele denkproces en mijn sensorische waarneming. Dit zijn ook concepten.

Het concept “ik” verwijst naar degene die ik ervaar te zijn als onderscheiden van anderen. Met rationeel denkproces verwijs ik naar het proces van vergelijken, beoordelen, positioneren en besluiten dat ik op dagelijkse basis gebruik om om te gaan met wat ik waarneem als de “realiteit”.

Met sensorische waarneming bedoel ik de functies die het mij mogelijk maken een wereld binnen en buiten te ervaren.

Dus informatie vanuit mijn rationele denkvermogen en mijn sensorische waarneming is niet objectief, maar wordt gekleurd door de vorm van het rationele denkproces en het sensorische systeem en daarbij door wat ik waarneem als “mijzelf”. Dat is een overtuigingsysteem: Het bestaat uit concepten over de structuur waar wij naar leven.

Tijd

Dus binnen de grenzen van mijn
overtuigingssysteem is tijd lineair.
Verleden, heden, toekomst!

Buiten deze grenzen is tijd niet lineair.

Het is niet mijn intentie je te vertellen dat tijd niet lineair is.
Ik hoop alleen dat je de mogelijkheid in overweging wilt
nemen dat tijd niet lineair zou kunnen zijn.

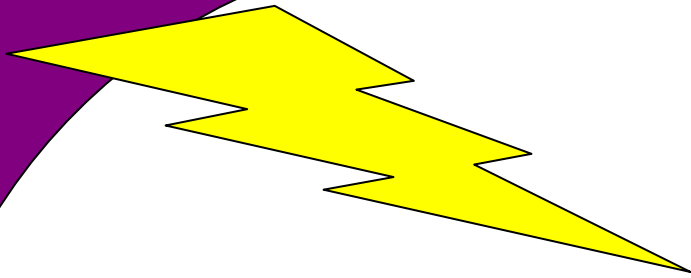
Ik wil je uitnodigen de implicaties van het gebruik van een
overtuigingssysteem te overwegen.

Lineaire tijd is een concept dat structureert, wat ik, binnen de grenzen van mijn overtuigingsstelsel, waarneem als realiteit.

Een concept is voor mij een beschrijving of idee over iets. Dus ik gebruik het idee van lineaire tijd om mijn realiteit te structureren.

Ik neem gedurende een bepaalde periode licht en donker waar. Dit is mijn waargenomen realiteit. Dit structureer ik door aan te nemen dat er tijd voorbij is gegaan, waarbij het dag en nacht was.

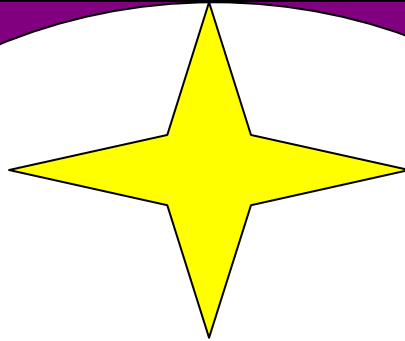

Dus mijn overtuigingsysteem bestaat uit concepten.

Deze concepten representeren dingen, die ik waarneem.

Deze dingen worden gerepresenteerd om er mee om te kunnen gaan. Bijvoorbeeld; we representeren een gebied door er een kaart van te maken, zodat we onze weg kunnen vinden, als we in dat gebied zijn.

Maar we weten allemaal dat de kaart niet het gebied is. Het is uitsluitend een tweedimensionale representatie van het werkelijke driedimensionale

Ik gebruik concepten om te communiceren over en om te gaan met wat ik waarneem.

Waarnemen is een functie van het sensorische systeem.

Conceptualiseren is een functie van het rationale denkproces.

Dus de ontwerpers van mijn overtuigingsstelsel zijn mijn sensorische stelsel en mijn rationale denkproces.

Grenzen

“Word ik begrensd door mijn grenzen?”

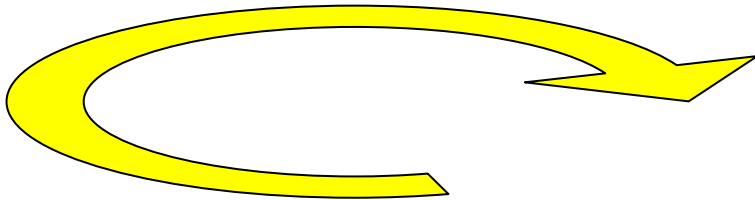
Word ik begrensd door de
beperkingen van mijn sensorische
waarneming en mijn rationele
denkproces?

Ik vroeg me af; Zou het mogelijk
zijn te functioneren zonder
gebruik te maken van het
sensorische systeem en het
rationele denkproces?

Zou er een bewustzijnsstaat
bestaan, die alleen aandacht
behoeft?

Zou ik kunnen proberen langzaam weg
te drijven van sensorische informatie en
het rationele denkproces?

Zou ik intuïtie kunnen gebruiken?

Stel je voor

geen gebruik te maken van ratio en waarnemen.

Hoe zou dat voelen?

Hoe zou het voelen om

uit mijn overtuigingsysteem
te treden?

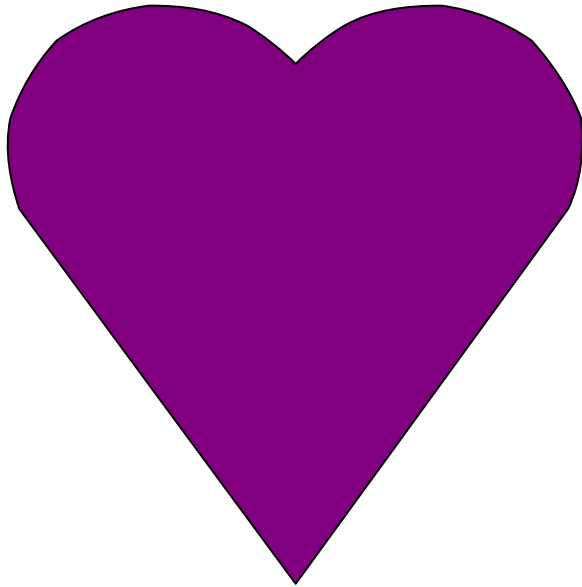

De
uitdaging

Ik wil je uitdagen om
buiten je verwachtingen
over jezelf,
de wereld en
het universum
te treden.

Ik wil je uitdagen uit LIEFDE.

Dit is jouw proces.

**Het is niet mijn
intentie om je
overtuigingssysteem te
vervangen door een
ander systeem.**

Wat overtreft je overtuigingen?

Wil je daar naar kijken?

Wat zijn je overtuigingen over jezelf, de wereld en het universum?
En wat zou deze overtreffen?

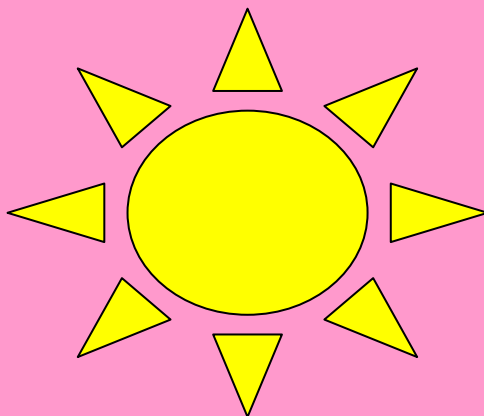
Wie denk je dat je bent? En wat zou dat overtreffen?

Ik vraag niet naar een analytisch proces.

Wie denk je dat je bent intuïtief?
En wat denk je dat je bent?

Ik vraag je niet om jezelf te definiëren in termen
van persoonlijke eigenschappen of gewoonten.
Ik vraag je niet om jezelf te definiëren aan de
hand van fysieke eigenschappen.

Wat ik je vraag is:
Wie ben je in essentie?

Wat zou je gebruiken
om antwoord te geven
op deze vraag?

Logisch
denken?

Waarneming?

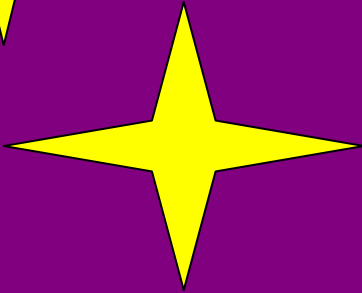
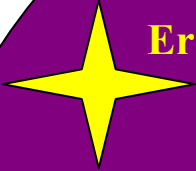
Meditatie?

Dromen?

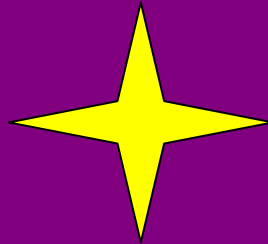
Rationaliteit?

Intuïtie?

**Nee, er is geen juist antwoord.
Er is alleen een juist antwoord voor**

jou

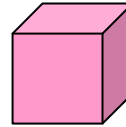
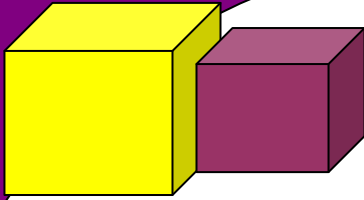

**Maar kun je je voorstellen, dat de manier waarop
je de vraag beantwoordt, je naar een ander
antwoord leidt?**

Dus het middel dat we gebruiken
om antwoord te geven op een
vraag, beïnvloedt het antwoord
zodanig dat het tot een ander
antwoord leidt.

Zijn wij maar een deel van het
geheel of zijn we het helemaal?

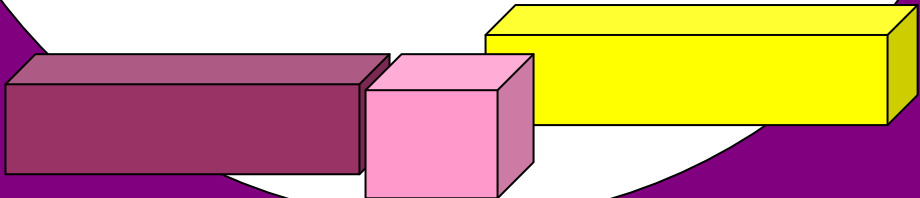

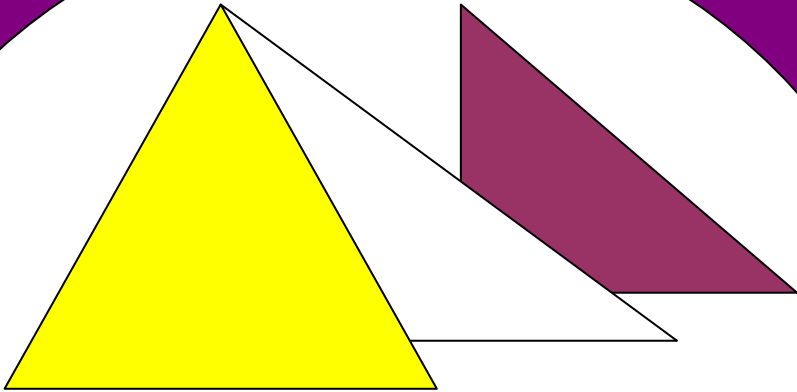
Stel je voor

Stel je voor dat je monopoly speelt. Je bent gebonden aan de spelregels en de waarde van het neggeld is even groot voor je als de waarde van echt geld.

Dus je hebt besloten om monopoly te spelen. Maar betekent dit dat je nu alleen nog een monopoly speler bent? Of besta je ook nog buiten je rol als monopoly speler?

Ben je de speler of ben je de entiteit, die besloten heeft om een spel te spelen?

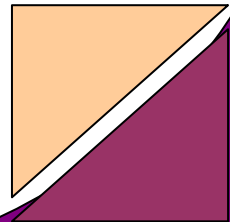

Misschien vind je het heerlijk om spelletjes te spelen. Als je het leuk vind, dan wens ik je veel plezier.

Als je niet op zoek bent naar een bestaan buiten het spel, dan is deze informatie niet voor je bedoeld!

**Gebruik deze informatie alleen
als jij dat wilt!**

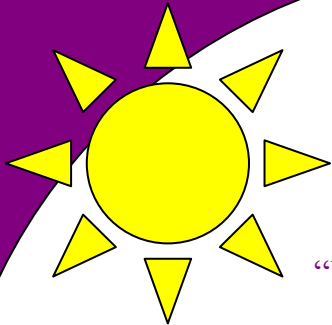
Jij bent niet de speler

Is de speler dan een deel van je of een rol?
Je weet dat ik het antwoord niet ga geven en
dat er geen juist antwoord bestaat.

Er is alleen een juist antwoord voor jou!

Wil jij je voorstellen dat je niet identiek bent aan
de speler?

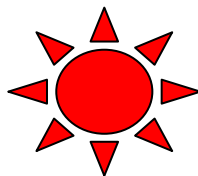
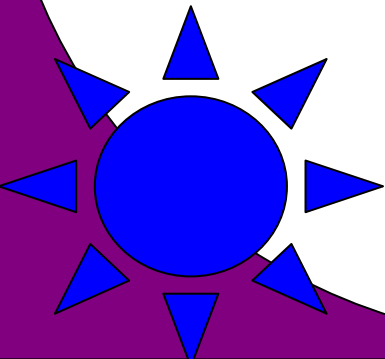
En als je bereid bent je voor te stellen dat je niet
identiek bent aan de speler, wie zou je dan zijn?

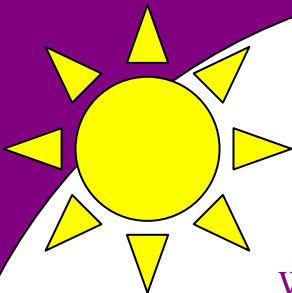

Is het mogelijk om de vraag
“Wie ben ik?” te beantwoorden?

**Om deze vraag te beantwoorden,
niet in termen van bijvoorbeeld beroep,
moet er een getuige zijn, die het bestaan
van dit “ik” waarneemt. Dat is dus een
niet “ik”.**

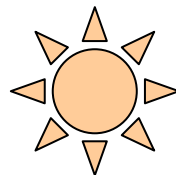
Dit is dualiteit of polariteit.

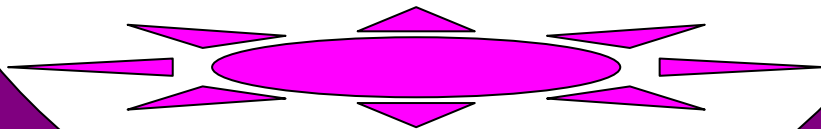

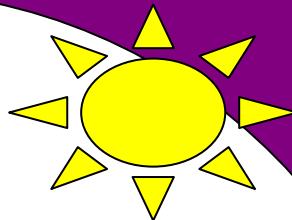
We kunnen bijvoorbeeld “dag” niet anders definiëren dan als het complement van of de afwezigheid van nacht en donker als de afwezigheid van licht.

Dus hoe kunnen we aangeven wie we zijn zonder aan te geven wie we niet zijn?

Kun je de vraag “Wie ben je?” beantwoorden zonder gebruik te maken van dualiteit?

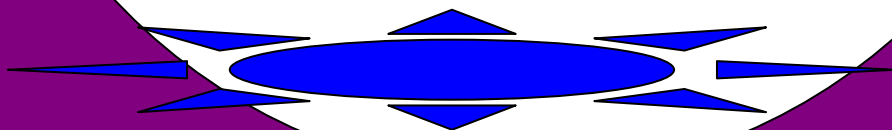
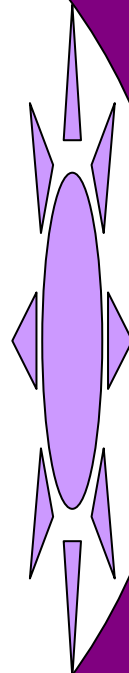

Binnen de grenzen van het overtuigingsstelsysteem van dualiteit of polariteit definiëren we wie we zijn in termen van persoonlijke eigenschappen of kenmerken om tevens aan te geven wat we niet zijn:

Als ik een vrouw ben, dan ben ik geen man.

Binnen de grenzen van dit overtuigingsstelsysteem kan ik het geheel niet waarnemen, ik kan het me niet voorstellen of bevatten, want het heeft geen tegengestelde.

Wie zou ik zijn buiten de grenzen van dit overtuigingsstelsysteem?

A large yellow circle is centered on a purple background. At the bottom of the circle, there is a purple, downward-pointing shape that resembles a stylized mouth or a wide, inverted triangle with rounded corners. The text is centered within the yellow circle.

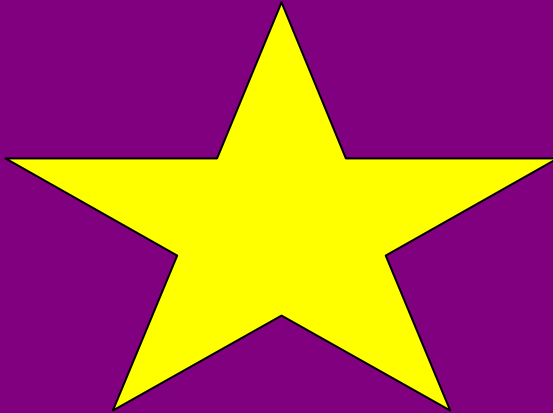
Is het mogelijk te ontdekken wie ik werkelijk ben?
Kan ik ontdekken wie ik ben buiten de grenzen van
het overtuigingsysteem van dualiteit?

Word ik beperkt door mijn grenzen? Besta ik alleen binnen de grenzen van het overtuigingsstelsel van dualiteit of zou ik ook daarbuiten kunnen bestaan?

Transcendentie

Kunnen we de
“menselijke conditie”
transcenderen?

Verandering

Zou het mogelijk zijn om weg te drijven van mijn overtuigingsysteem?

Zouden leven en dood onderdeel zijn van hetzelfde proces?

Zou ik me kunnen richten op integratie in plaats van op onderscheiden?

Zou het mogelijk zijn om er gewoon te zijn zonder gebruik te maken van een overtuigingsysteem?

Geen perceptie, geen rationeel denkproces, geen dualiteit. Gewoon leven en laten leven en kijken wat er gebeurt. Maar er wel zijn. Levendig!

“Hier zijn” in plaats van de aandacht laten gaan in verschillende richtingen; verleden, heden, toekomst. Gewoon hier en nu aanwezig zijn!

Kun je dat proberen?
Je hoeft niets te doen.
Je hoeft niets te denken.

Gewoon zijn!

Leven

Zou het leven een proces kunnen zijn dat niets nodig heeft. Zou het niet onnodig zijn het leven te structureren, doelen te stellen en richting te geven?

Misschien hoef je niets te doen.
Misschien hoef je niets te denken.
Misschien kun je er gewoon zijn.

Zou het mogelijk zijn je dit voor te stellen?
Ik zou je graag mee willen nemen op een reis naar wonderland. Zoals de boedistische monnik zei tegen Marco Polo: "Jij reist met je lichaam, maar ik reis met mijn geest."

Zullen we op reis gaan?

Laten we op reis gaan

Stel je voor dat je een vogel bent.
Opstaan is onderdeel van een natuurlijk proces.
Vliegen met de andere vogels is leuk.
Zweven op een stroom lucht als je moe wordt, is
ontspannend.
Een worm uit de grond trekken als je honger hebt,
stilt je honger.
En dan ga je weer slapen.
Leven is geen opgave.

En het beste van alles:
De wereld ziet er heel
anders uit van bovenaf.

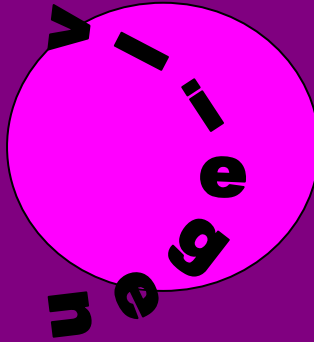

Dit is niet zomaar een reis.
Dit is een vliegreis.

Ik vlieg. Vlieg je mee?

Nu ga je natuurlijk zeggen dat je niet kunt vliegen, vanwege de zwaartekracht . Maar we vliegen niet met ons lichaam.

Laten we gaan!

Ik weet het:” Als we niet met ons lichaam reizen,
waarmee reizen we dan?
Geest, ziel, energie?

Wat denk jij?
Wat voel je?
Er is geen juist antwoord.

Er is alleen een antwoord voor jou!

Opstijgen

Stel je voor;

Sluit je ogen. Trek in je hoofd een lijn tussen je oren en vind op die lijn de plaats achter de stip tussen je wenkbrauwen. Richt je aandacht op deze plaats!

Stel je voor;•

Je begint je licht te voelen. Je lichaam voelt licht. Je bent licht.

Stel je voor;

.Je vliegt. Laten we gaan. We vliegen.

Stel je voor;

Hoe ziet alles eruit van boven af? En hoe voel je je? Kun je dit je voorstellen? Stel je voor dat je dit kunt voorstellen. Dat betekent dat je van perspectief kunt veranderen. Je kunt de wereld waarnemen vanuit een ander gezichtspunt. Dus je relatie met de wereld is veranderd!

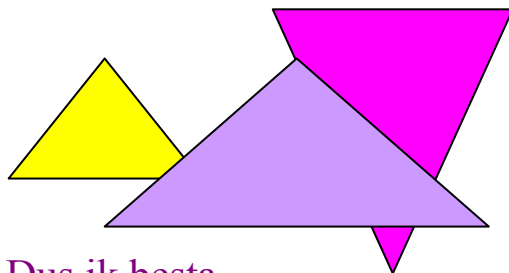
Je relatie met de wereld kan veranderen, omdat je je voor kunt stellen dat je ernaar kunt kijken vanuit een ander gezichtspunt.

Stel je voor dat je ook je gezichtspunt kunt veranderen ten aanzien van:

- Je leven
- Je zelf
- Leven
- Je medemensen
- Het bestaan

Kunnen we langzaam wegdrijven van ons huidige perspectief op ons leven, onszelf, leven in het algemeen en de mens en het bestaan?

Wat ik ontdekte, toen ik langzaam probeerde weg te drijven van mijn overtuigingsstelsel was, dat er een bestaansvorm is, buiten lineaire tijd, ruimte, het rationele denkproces, zintuiglijke waarneming en het lichaam.

Dus ik besta,
maar zonder gebruikmaking van de
onderdelen van mijn overtuigingsstelsel,
kan ik me niet bewust zijn van mijn bestaan:

Ik ben het bestaan!

A yellow crescent moon is positioned on the left side of a light purple circular background. The moon is a simple, bright yellow shape with a black outline. The background is a solid light purple color. The text is located to the right of the moon.

Zou dat betekenen dat,
op een bepaald niveau,
er geen echt verschil
bestaat

tussen de waarnemer
en de waarneming,
tussen de projectie en
het geprojecteerde?

Relativiteit

Als de waarnemer en de waarneming een zijn,
kunnen we ons van geen van beiden bewust zijn.
Dus voor mij zijn de polariteit, lineaire tijd, ruimte
en alle andere inhouden van mijn
overtuigingssysteem middelen, die mij in staat
stellen mezelf te definiëren binnen grenzen.

Mijn overtuigingssysteem creëert een relatief
niveau van bestaan.

Mijn zintuiglijke waarneming en rationele
denkproces zijn de middelen die nodig zijn om
deze creatie mogelijk te maken.

A circular graphic with a yellow background and a purple border of triangles. The triangles are arranged in a ring, pointing outwards. The text is centered within the circle.

*Voor mij, op een absoluut
niveau, buiten mijn
overtuigingssysteem, wat
gebaseerd is op informatie van
mijn zintuigen en rationele
denkproces, bestaat er geen
polariteit of dualiteit.*

*Er bestaat geen jij en ik, alleen
wij. Wij zijn een en onbegrensd.*

1

Op welke manier zijn wij allen een?
Wie zijn de wij, de ik en het zelf?
Waar beginnen we en waar houden we op?

Als we allen een zijn, is er geen begin of einde.
Dus misschien is er geen begin of einde.
Zou dat mogelijk zijn buiten je
overtuigingssysteem?

Kun je buiten je overtuigingssysteem gaan?
Wat heb je daarvoor nodig?

Met liefde deel ik alles met je.
Misschien ben je het universum en is het
universum in jou.

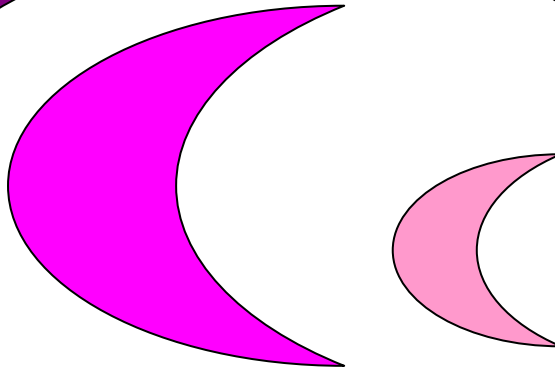
Probeer dit niet te begrijpen met je rationele
denkvermogen.

Registreer alleen.
Er is niets dat je hoeft te doen.
Er zijn geen punten te verdienen.

Voor mij betekenen de grenzen
van een fysiek lichaam, het
rationele denkproces en de
zintuiglijke waarneming grenzen,
die ik niet kan wijzigen of
omverwerpen.

Het enige dat ik kan doen is proberen langzaam
weg te drijven van deze beperkingen door mij er
niet langer mee te identificeren.

Langzaam wegdrijven van het
overtuigingssysteem

Waarom zou je weg willen drijven van het systeem?

Dat is aan jou! Dat is je eigen vrije keuze.

**Als je tevreden bent met je leven zoals dat er nu uitziet
en je stelt geen vragen bij de voorwaarden van de
structuur binnen welke je leeft, dan is deze informatie
niet voor je bedoelt.**

**Gebruik deze informatie
alleen voor jezelf
als je dat wenst.**

I am asking you to consider the boundaries by which we

Vrije keuze

Stel dat alles vrije keuze is en je kiest ervoor om te leven, zoals je nu doet.

Dat is niet goed of fout. Er bestaat geen goed of fout, want er bestaat geen oordelende instantie.

Er bestaat geen objectieve instantie, die beoordeelt of je goed leeft. De enige, die oordeelt is dezelfde, die onze blik beperkt.

Dat is de entiteit, die je waarneemt als jezelf. Je denkt: dat ben ik.

Stel dat dit niet is wie je bent?

Dat is dezelfde entiteit, die verdeeldheid zaait. Maar stel dat we een zijn in plaats van afgezonderde individuen?

Ik vraag je niet om dit alles te geloven, Ik vraag je niet om het te begrijpen of om het te accepteren. Ik vraag je om het te overwegen en onderzoeken.

Levend in een wereld waarin iedereen denkt dat de aarde plat is, overweeg eens dat hij rond zou kunnen zijn. Dat betekent dat je jouw concept van de wereld moet veranderen. Kun je jouw concept van jezelf, je leven, de mens en het menselijk bestaan veranderen?

Ik vraag je niet om je concept van jezelf, je leven, de mens en het bestaan te veranderen. Ik vraag je niet het te vervangen door een ander concept.

Ik vraag je om je bewust te worden van alles zonder een conceptueel kader te gebruiken.

Kunnen we ons bewust worden van alles zonder een conceptueel kader te gebruiken? Kunnen we leven zonder systeem?

Dat is zoiets als vliegen zonder vleugels.

Dat betekent dat er niets is om je aan vast te houden en niets dat je in de weg staat.

Er is geen structuur en er zijn geen regels.

Er is geen zwaartekracht.

Gewoon meedrijven op de golven van het bestaan.

**Kunnen we leren te leven zonder een
overtuigingssysteem?**

**En als dat zou kunnen, wat is daar dan voor
nodig?**

**Wat is er voor nodig om weg te drijven van het
rationele denkproces, van de manier waarop we
dingen waarnemen, van onszelf definiëren
binnen grenzen?**

**Zouden we onszelf kunnen beleven als een
continu proces van leven en dood. Niet de dood
als het eind van het leven, maar leven en dood
als een continu proces van zijn.**

**Als we alleen maar zijn en
we zijn er toch, dan hoeven
we niets te doen.**

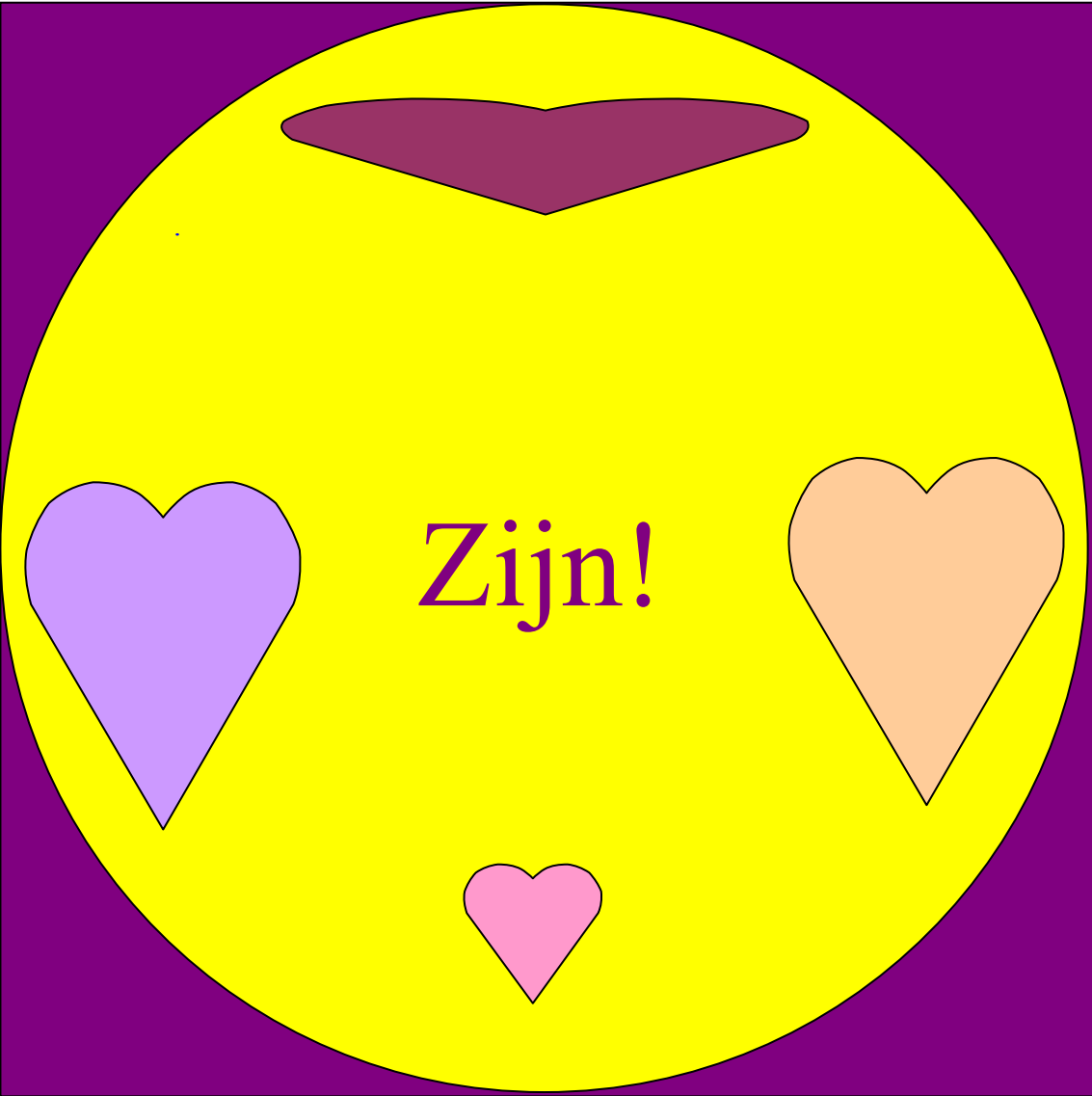
**Stel dat het alleen maar
mogelijk is om te bestaan.**

**Stel dat het niet mogelijk is
niet te bestaan.**

Zijn

Als we wegdrijven van
zintuiglijke waarneming en
het rationele denkproces,
zullen we dan gewoon zijn?

Zijn!

Persoonlijk woord
van dank aan
mijn bronnen van inspiratie

Quantum consciousness

Upanishads

Sri nisargadatta maharaj

Zen

Ken Wilber

Wolinsky

Mahayana

Advaita vedanta

**Quantum
psychology**

Dalai Lama

Plato

**Deze informatie is niet nieuw. Vanuit vele
bronnen is deze informatie tot ons gekomen.
Veel dank!**

Einstein

Capra

Zukav

Jung

Quantum physics

Schroedinger

Bergson

William James

Mandela

Krishnamurti

Carlos Castaneda

Walsh

Maslow

Stephen Hawking

Rother

Faithless

Eckhart Tolle

Lennon

Janet jackson

Grof

En vele anderen

Meditation is het einde van tijd

Krishnamurti

Onder bepaalde omstandigheden kunnen
mensen functioneren als velden van
bewustzijn, de beperkingen van het fysieke
lichaam, tijd en plaats en lineaire causaliteit
daarmee transcenderend

Stanislav Grof, *beyond the brain*

One rule: no rules
One love: free zone

Janet Jackson, Velvet rope

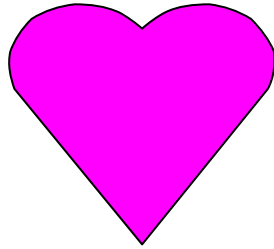

Maar als het universum werkelijk
zichzelf inhoudend is, zonder grens of
beperking, dan zou het geen begin en
einde hebben: het zou er simpelweg
zijn!

Stephen Hawking, a brief history of
time

Deze mens zou tot de conclusie komen
dat het universum een voertuig is van
intensiteit waar men kan instappen om
eindeloze transformaties te ondergaan.

Carlos Castaneda,
The Active Side of Infinity

Alles is Liefde